

tigvis bør fremme af de Midler, vi have tilstede, og hvis Fremme efter vor Formening er vigtigere for Landets Udvikling end det at undgaa den ekstraordinære Skat, som vi antage bør paalægges Statsborgerne til Dækning af disse Udgifter. Jeg har allerede flere Gange tidligere baade ifjor og til andre Tider udtalt mig i saa Henseende, og jeg behøver altsaa egentlig ikke at komme tilbage dertil. Jeg skal blot nævne, at det dog ikke alene er et fornøftmæssigt Krav, at vi under gode Tider som de nuværende skulde gaa noget fremad; men jeg skal nævne, at det er vor Overbevisning, som det ogsaa er Flertallets Overbevisning i denne Sal, at der bør ureguleres paa nogle af vore Skatter og da navnlig ogsaa paa Indskatterne, og at dette Formaal er saa vigtigt, at der vel kan bæres nogen Skat til at fremme de Foranstaltninger, her er Tale om. Jeg skal fremdeles nævne, at der ogsaa er betydelige andre Udgifter, til Oplysningens Fremme og andre Formaal, som ere saa vigtige for Statens og Folkets Udvikling, at vi troe allerede nu, inden vi gaa ind paa de Foranstaltninger, her kræves, at burde have Tanken henvendt paa de Midler, der skulde anvendes til dem. Vel har den ærede Finansminister i Dag henvist til Efterlægten. Ja, det er ganske vist, at hvis vi kunde vente, at Efterlægten med større Lethed end vi kunde bære disse Byrder, saa ere de Foranstaltninger, som der her er Tale om, saa vigtige, ikke alene for den nuværende, men ogsaa for den kommende Slægt, at man fornøftigvis kunde lægge en Del af Byrden over paa Efterlægten; men saa længe Statteoven er saa god, som den aabenbart er for Tiden her i Landet, se vi ingen Grund til at faste over paa en ubestemt Fremtid Byrder, som vi fornøftigvis selv kunne og bør bære. Jeg skal endnu blot tilføje een Ting, idet jeg henvender den Bøn til den høitærede Finansminister, at han i saa Henseende vil tage vore Ord til Eftertanke. Det staar tillige for os, som om Betragtelsen af et saadant Forslag, der viser Beredvilligheden til at bære en Del af de Byrder, vi kræve, i høi Grad vil lette, ja maasse i Birkeligheden ene muliggjøre Gjennemførelsen af denne Lov. Det staar for os, som om en stor Del af den danske Nation, en meget stor Del af dem, som have Noget at sige i den Retning og altid ville have Noget at sige med Hensyn til Gjennemførelsen af denne Lov, kræver af dem af deres Medborgere, som ere mest velhavende og oplyste, og som maa gaa forud i denne Sag som i alle andre Sager, at de skulde give deres Vidnesbyrd tilkøende paa den Maade, at de vise sig villige til særlig at deltage i de Udgifter, som foranlediges ved de Foranstaltninger, som der er Tale om. Jeg tillader mig derfor ogsaa i denne Henseende at lægge den ærede Finansminister paa Sinde, om han ikke vil tage dette Moment med i Betragtning, naar den virkelige Overveielsestid kommer; thi det indrømmer jeg, den virkelige

Overveielsestid og den virkelige Tid for Finansministeren til at give Svar kommer først, naar Lovforslaget ligger saaledes for, at Finansministeren ser, at han virkelig kan faae en Lov om Tilveiebringelsen af saadanne Forsvarsforanstaltninger, en Lov som baade Regjeringen og alle de, der skulde have med Forslaget at gjøre, anse for at være fyldestgjørende. Og naar den ærede Finansminister har en Anskuelse, som i mange Henseender er meget afvigende fra vor Anskuelse om en moderat Indkomst- og Formueskat, saa beder jeg ham dog ogsaa at overveie, at det, der foreslaas her, ikke er en Indkomst- og Formueskat for bestandig, men kun en Indkomst- og Formueskat, som skal bevares, saa længe de ekstraordinære Udgifter finde Sted. Naar altsaa disse Udgifter falde bort, falder ogsaa Indtægtskilden bort, og der bliver da kun Tale om at beholde Skatten, for saa vidt den viser sig virkelig at kunne gjennemføres paa en saadan Maade, at man er mere tilfreds med denne Beskatningsmaade end med andre, og naar alle de, der skulde tage Bestemmelse om Sagen, finde en saadan Skat at være bedre end andre, som man da vil give Slip paa. Med disse Ord skal jeg tillade mig at henstille vort Forslag til det ærede Thing og at anbefale det til den ærede Finansminister. Men, som sagt, jeg kræver ikke Svar af Finansministeren i Dag, men jeg kræver Svar af ham, naar Lovforslaget foreligger saaledes, at vi tør gjøre os Haab om at kunne sætte igjennem, hvad der kan udrettes til Rigets Opretholdelse og Fædrelandets Forsvar.

Winther: Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Thomsen) udtalte, at Alle havde været enige om, at det var nødvendigt at gaa til disse store Udgifter. Jeg vil nu ikke regne, at det ærede Medlem ikke har lagt Mærke til, at der dog var nogle Medlemmer i Thinget, som ifjor stemte imod de foreliggende Forslag. Det var dog nogle, men os regner det ærede Medlem maasse ikke, lige saa lidt som jeg regner ham i et Spørgsmaal som dette, hvor han optræder som Sagkyndig og Interesseret paa Grund af denne sin Sag- og Sagkyndighed; jeg anser ham derfor ikke for upartist Dommer i denne Sag. Men vil man ikke regne os, som stemte imod Forslaget ifjor, vil jeg dog gjøre opmærksom paa, at 11,000 Medborgere udenfor denne Sal have henvendt sig til dette Thing for at anmode det om at ville opfordre Regjeringen til at slaa ind paa en Politisk, der medfører en Formindskelse i Udgifterne og de personlige Udgifter til Hær og Flaade. Det er altsaa, som De se, ikke Alle, som have været enige om disse Foranstaltninger. Hvad mig angaar, staar jeg endnu paa samme Standpunkt og glæder mig ved, at der har været Mænd her i Thinget med lige saa god Indsigt som de ærede Generaler her i hvad